

MÜSLÜMAN MÜLTECİ VE TERÖR ZANLISINI BİRBİRİNE KARIŞTIRMAK: BREXİT SONRASI SURİYELİ MÜLTECİ KRİZİNE TEPKİLER*

Enes Atakan ÇAKIR

Yüksek Lisans Öğrencisi

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sosyoloji Bölümü

enesatakancakir@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-6158-3954>

doi: 10.31834/ortadoguvegoc.1109042

Makale Türü / Article Types: Çeviri Makalesi / Translated Article

Geliş Tarihi / Received: 26 Nisan/ 26 April 2022

Kabul Tarihi / Accepted: 19 Haziran / 19 June 2022

Yayın Tarihi / Published: Haziran / June 2022

Yayın Sezonu / Pub Season: Haziran / June

Atıf / Cite: Abbas, M. (2022). Müslüman Mülteci ve Terör Zanlısını Birbirine Karıştırmak: Brexit Sonrası Suriyeli Mülteci Krizine Tepkiler. Enes Atakan Çakır (Çev.). Ortadoğu ve Göç, 12(1). ss.195-236

İntihal / Plagiarism: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi. / This article has been reviewed by at least two referees and checked via a plagiarism detector.

* Makalenin orijinal ismi “Conflating the Muslim refugee and the terror suspect: responses to the Syrian refugee “crisis” in Brexit Britain”.

Öz

Suriyeli mülteci “krizi”, bir yandan Avrupa’nın sınırlarını güvenlileştirmesine sebep olurken, diğer yanda da tabandan gelen merhamet duygusuna karşı çelişkili tepkilere yol açmaktadır. Bu merhamet, ırksal veya dinsel farklılıktan bağımsız olarak, insanın eşit şekilde güvenlik haklarına layık olduğuna dair evrensel bir anlayış ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, 2015 ve 2016 Paris terör saldırılarını takiben İslamcı teröristler Avrupa’ya girmek için mülteci kanallarını sömürmüşlerdir. Teröristlerin mülteci kanallarını sömürmesinden kaynaklanan korkuların yanında Britanya’da gerçekleşen terör saldırıları ve akabinde Brexit politikasını çerçeveleyen popülist bir milliyetçilik mültecilere karşı bir tepki oluşmasına yol açmıştır. “Müslüman mülteci” ile “terör zanlısı” kavramlarının tehdit unsuru olarak bir araya gelmesi ve güvenlik kaygısını insan haklarının üzerinde tutan terörle mücadele, sığınma rejimlerinin kesiştiği yerde mevcut olan ırksallaştırılmış bir biyopolitikayı harekete geçirdiğini savunuyorum. Suriyeli mülteci “krizi” içindeki “Müslüman sorununu” çerçeveleyen ırksal terörün altında yatan sürekliliği anlamak için bir çerçeve olarak “Toplanmış Gotik” kavramını geliştirmekteyim.

Anahtar Kelimeler: Brexit, Terörle Mücadele, Irkçılık, Güvenlik, Suriyeli Mülteci Krizi

Conflating The Muslim Refugee and The Terror Suspect: Responses to the Syrian Refugee “Crisis” in Brexit Britain”

Abstract

The Syrian refugee “crisis” has prompted contradictory responses of securitization of European borders on the one hand, and grassroots compassion on the other, that posit a universal conception of the human deserving of equal rights to safety irrespective of racial or religious difference. However, in the aftermath of the 2015 and 2016 Paris terror attacks there has been a backlash against refugees amid fears of Islamist terrorists exploiting refugee channels to enter Europe, as well as an upsurge in a populist nationalism framing Brexit and anti-Muslim hostility following recent UK terror attacks. I argue that the convergence of the “Muslim refugee” and the “terror suspect” as threatening mobilizes a racialized biopolitics present in intersecting counter-terrorism and asylum regimes that priorities security concerns above human rights. I advance the Concentrationary Gothic as a framework for understanding continuities in logics of racial terror framing the “Muslim question” within the Syrian refugee “crisis.”

Keywords: Brexit, Counter-terrorism, Racism, Security, Syrian Refugee Crisis

Giriş: Irk Terörü ve Mülteci

İkinci Dünya Savaşının yarattığı dehşetin ardından “Haklar Çağı” ile bağlantılı olarak yürürlüğe giren 1951 Mülteci Sözleşmesi, en azından resmi olarak, mültecilerin özgürlük mücadelelerini demokratik toplumlar içinde barındırılması gereken temel konulardan biri olarak kabul ettiğini açıkladı (Marfleet, 2012, s. 69). “Her şeyin mümkün olduğu” totaliter yönetimin felaketlerini zapt etmek için Rousset’in (1946) geliştirdiği “toplanmış evren” adında yeni bir çağ ortaya çıkmaktadır. Rousset için toplanmış evren, toplum içinde yaşayan ancak onun içinde sınırlı olmayan, mağdurlarını yenilgiye uğratan teröre dayalı mevcut bir siyasi sistemin uzantısını karakterize etmektedir (Pollock ve Silverman, 2011, s. 18). Toplama kampları bu evrenin sembolü olduğu gibi aynı zamanda topluma gönderme yapan bir araçtır (Pollock ve Silverman, 2014, s. 3). Toplanma, onların nasıl ırksallaştırıldığı ve terör sistemleri arasındaki süreksizlik/süreklilikleri çizmek için kullanışlı bir yol olarak “tarihsel ve kavramsal bir araç” sağlamaktadır (Pollock ve Silverman, 2011, s. 3). Tekrarlanmasına olanak sağlayacak işaretler için tetikte olmamızı gerektiren belirtiler ve sömürge bağlamı içinde toplama kampının örnekleri Nazi Almanya’sında açıkça gerçekleştirilmişti (Arendt 1979; Gilroy 2000; Pollock and Silverman 2011, 13). Toplanma, kural dışı durumun normalleştirilmesinin siyasi- hukuki gelişmeler ile eş zamanlı olmasını ifade etmektedir (Agamben 1998; Mbembe 2003; Razack 2008).

Buradan hareketle ırk terörü mekanizmalarını açıklamak için bir çerçeve olarak “toplanmış gotik” kavramını geliştirmekteyim (Abbas 2013, yakında). Bu kavram ile bir

prizma olarak toplanmanın, diğer baskın yapıları (Pollock ve Silverman, 2011, s. 14, 2014, s. 2–3) ve istisnai durumlarda ırk terörü hareketlerini anlayabilmek için beyaz ırk egemenliğini destekleyen gotikleşmenin uygulamaları ile birlikte işlev gördüğünü iddia etmekteyim (Abbas, 2013). Gotik terimini, Mighalls'ın tarihsel yaklaşımı bağlamında, “gelişmemiş, medenileşmemiş ya da barbar” olarak damgalanmış kültür anlamında ele almaktayım. Başka bir açıklamada bu temsil mevcut sosyo-politik ve kültürel tutumlara bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Bu yüzden belirli tarihi anlarda insanlar (hem kurumlar hem de mekanlar) “Gotikleştirildi” (Abbas, 2013). Aslında “onların üzerlerinde gotik dayatma” (Mighall, 1999) olmasına karşın kendilerini “medeni benlik” (Punter ve Byron 2003, s.5) olarak tanımlamaktadırlar.

“Avrupalı sömürge yapılarının egemen olanın amaçlarına nasıl hizmet ettiğini anlamak için Said'in (2003) *Oryantalizmine* olan borcumu kabul ederken, ben “ırksal gotik” kavramının (Malchow 1996, s.2) doğal olmayan kültürel ve ırksal farklılıkları açıklamak için daha kullanışlı olduğunu savunuyorum. Bunun nedeni sağlık bilgisi kayıtlarına bağlı olarak tartışmalı bir şekilde inşa edilmiş insancıl olmayan kategorileri ifade etmek için insan bilimleri, antropoloji ve biyolojinin paralel söylemler ortaya koymasının yanında iğrenç, can sıkıcı, hayali, büyük korkunç Gotik mecazların aracılığıyla ikna edici bir şekilde ifade edilen etkili bir antipati dolaşımının olmasıdır. Gotik söylemlere dikkat etmek, ırksallaştırılmış ötekiler karşısında, terörün bir tarihsel yörünge içinde telaffuz edilmesi ve “Müslüman sorununun” anlaşılması için önemli olan ırkçı terör sistemleri içinde insan haklarının nasıl ele alındığı konusunda bizi uyarmaktadır (Abbas, 2013).

Toplanmış Gotik, ezilen grup içinde iç bölünmelerin üretimi ve siyasi katılım, konuşma özgürlüğünün kısıtlanması, mekânsal kontrol, tarama/gözetleme uygulamaları ve ırksal profil oluşturma, dışlama ve ulus inşasını içeren hakimiyet ve devletin yönetim uygulamalarında yer alan ırksallaştırılmış biyopolitikayı desteklemek için Gotik söylemlerin nasıl kullanıldığını ön plana çıkarmaktadır. Başka bir yerde, toplanmış gotik çerçevesini, “terörle savaş” bağlamı içinde Müslümanlar tarafından alınan terörle mücadele önlemlerinin korkusunu açıklamak için uygulamaktayım (Abbas, 2013). Burada Suriye mülteci krizinde benzer mülteci mekanizmalarının nasıl konuşlandırıldığını göstermek için Toplanmış Gotik çerçevesini kullanmaktayım. Sığınmacıların tedavisinde güvenlik için İnsan haklarının odak noktasında daha geniş bir değişimin parçası olan ırksal biyopolitikanın bir örneği olan Birleşik Krallık hükümetinin “Suriye Savunmasız Kişileri Yer Değiştirme Planı” (VPRS)’ na yaklaşmaktayım (Huysmans, 1995; Weber ve Bowling, 2004).

Bu makale ayrıca iki gotik söylem aracılığıyla Suriyeli mülteci ifadesinin Brexit bağlamında nasıl şekillendiğinin içyüzünü kavramayı sağlayan iki vaka çalışmasını açıklamaktadır: İlk olarak, AB referandum kampanyası sırasında “Kırılma Noktası” posterinin iddia ettiği “medeni” dünyanın “ilkel güçler” (Arata, 1990, s. 623; ayrıca Brantlinger, 1988, s. 229) tarafından işgal edilmesi korkusunu ifade eden “ters sömürge” kavramıdır. Ulusal kimlik hakkındaki endişeleri ısrarla ortaya koyan Gotik, Schmitt (1997, s. 3)’ in yazdığı gibi, bu sayede “içten gelen İngilizlik dışardan istila tehdidi üretmekte” böylece İngilizliğin şiddetli bir tekrarını hatırlatmaktadır. Poster, İngilizlerin yerinden edilme korkularına dayanmakla birlikte “Birleşik

Krallık'ın kendisi yabancı bir ulus haline geliyor” endişesi içermektedir (Schmitt 1997, s. 3).

İkincisi, Britanya'nın misafirperverliğine layık olmayan mültecinin yarattığı endişeyi ve Britanya'nın sınırlarını aşan İslamcı teröristin yerlilere karşı yaptığı zulümleri ifade eden bir aldatici Arap tezahürü olarak “erkek-çocuk” modelini geliştirmem aracılığıyla ortaya çıkan “yozlaşma söylemi”dir (Byron 2000, s. 132). İçişleri Bakanlığının, mülteci çocuklarının Birleşik Krallık' ta yakın ailesiyle yeniden bir araya gelmek için Dublin III anlaşmasının bir parçası olarak İnsan haklarını tanıyan 2016 Göç Yasasının Ekim 2016'da dağılmasının ardından “Orman” olarak bilinen Calais kampından “savunmasız” çocuklar için yeni düzenlemeler yapmasına atıfta bulunuyorum. Ses getiren tartışmalar eşliğinde yeniden yerleştirilecek çocuk mültecilerin yaşlarının belirlenmesine yönelik bu hareket, insan hakları-güvenlik bağının işleyişi ve insanın hangi kategoride ve insancıl olanın ne olduğunun tartışılmasının yöntemlerini teşkil etmektedir. Fin de siècle Gotik metinlerinde mevcut olan yozlaşma söylemi, “krizdeki” bir kültürün ana hatlarını tanımlamakla ilişkilidir. Bu, sınırlı olmayı talep ederek “belirsizi, suçluyu ve tehdit edici” (Byron 2000, s. 133) olanı baskı altında tutma ve tanımlama isteğine karşın, insan benliğinin, toplumun ve ulusun dağılmasının korkularını dile getirerek sistematik kesinlik ve açıklık için bir uyum noktası sağlar (Glover 1996, s. 71). Burada, erkek-çocuk sorunları bedenleri sınıflandırmaya ve düzenlemeye çalışır ve sığınmacıların yaşlarını ve yasadışı/meşru statüsünü belirlemek için bilimin olanaklarını ortaya koyarak ulusal sınırları güvence altına alır.

Bağlam: Brexit Britanya

Britanya’da AB referandum kampanyası sırasında Brexit’çiler tarafından kullanılan göçmenliği defalarca karalayan popülist bir retoriğin getirdiği siyasi hareketlilik, daha önce Britanya’nın ırksal azınlıklarına yönelik yer alan beyaz milliyetçi fikirlerin yasallaştırmasına önyak oldu. Brexit, hem Hage’nin “beyaz ulus fantazisi” olarak tanımladığı İngiliz kimliğinin yeniden şekillendirilmesi açısından hem de giderek daha dışlayıcı olan sınır kontrolleri uygulamaları bakımından Britanya ve “Müslüman sorunu” nun önemli bir siyasi piyon olduğu Avrupa arasında konuyla ilgili özel soruları gündeme getirmektedir. Sınırlama, İngiltere sınırlarının “kontrolünü geri alma” isteklerini dile getiren destekçilerin ayrılmasıyla birlikte Brexit’in merkezi oldu. Bu görüş, küresel bir topluluğa üye olmanın getirdiği sorumluluklardan kaçınabilmesi ve özerk bir egemenlik olarak güçlerini yeniden kazanabilmesi üzerine işlemektedir.

İngiliz kimliğini çevreleyen sorunlar ve çok kültürlülüğün başarısızlık olarak algılanması sık sık “Müslüman sorunu” etrafında birleşmiştir. Müslüman topluluklar, Britanya’nın kuzeyindeki 2001 karışıklıklarından sonra kendini ayırma veya “benzer yaşamlar” (Cantle, 2001) yoluyla ulusal güvenliğe ve kimliğe yönelik sosyal tehditler taşımakla suçlanmaktadır. Son zamanlarda, Müslümanlar “gerici tavırlar” (Casey Review, 2016, s.128) sergilemekle itham edilmektedirler. Bu ifade, Müslümanları modern Britanya ile bağdaşmayan gerici dini uygulamalarla ilişkilendirerek Gotik ve ırksal söylemlerin kesiştiği noktayı göstermektedir.

Son zamanlarda en rahatsızlık veren davetsiz misafir olarak sunulan Müslümanların entegrasyonu için taleplerinin

siyasallaşması, ırk bakımından şiddetli bir ivme kazanması kamu ve politika tartışmalarına yansımaktadır. Tutkulu bir mülteci kampanyacısı olan ve aynı zamanda Tell MAMA ile İslamofobi ve saldırgan milliyetçiliğin yükselişi üzerine bir rapor üzerinde çalışan MP Jo Cox'un öldürülmesi (Bağımsız, 20 Haziran, 2016), aşırılığa götürüldüğü takdirde dışlayıcı yöntemlerinin ne kadar tehlikeli olduğunu göstermektedir. Onun katili, Thomas Mair, onun yanlısı konumunda ve mültecileri destekleyen bir gazete tutmuş ve iddiaya göre saldırı sırasında “Önce Britanya” diye bağırmıştı. (Çok kültürlülüğe karşı kampanya yürüten ve Britanya'nın İslamileştiği algısına sahip aşırı sağcı bir örgüt.). TUC'un (2016) 23 Haziran 2016 referandum sonucunun ardından artan ırkçılık ve yabancı düşmanlığıyla mücadele eylem planında gözlemlendiği gibi, kampanya "ırksal ve ulusal duygulara yönelik son derece bölücü söylemler ve sansasyonel çağrılarla", göçmenlik konularını birbirine karıştırarak karakterize edildi. Avrupa'daki sözde “mülteci krizi” ve İslami terör, yeni ve yerleşik azınlık etnik gruplarına ve özellikle Müslümanlara karşı nefrete dönüştürüldü.

Günümüz ırk siyaseti incelemeleri, Müslümanların tehditkar bireyler olarak konumlandırılma biçimlerine, hem ulus sınırları içinde hem de ulusötesi bir anlam zinciri aracılığıyla göçmenlere ilişkin kaygıları bir araya getiren mülteci ve terör şüphesine dikkat etmeyi gerekli görmektedir (Weber ve Bowling, 2004). Britanya, 2005 Londra bombalamalarından beri inandırıcı biçimde "yerli teröristler" şeklinde kategorileştirerek tasvir edilen, bir iç güvenlik tehdidi olarak Müslümanlara odaklanmakta ve terörizmin kamusal ifadelerini dikte etmektedir. Ancak, Müslüman sadakatiyle ilgili sorular ve Suriye ve bölgeden gelen mülteci ön yargıları, Suriye'de önemli

bir eğitim alan Manchester bombacısı Salman Abedi' de olduğu gibi, Britanya doğumlu Müslümanlar Suriye'de IŞİD veya DEAŞ'ın yanında savaşa dahil olmak üzere seyahat ettiği sırada değişti (Awan ve Guru, 2017; Silverman, 2017). Müslüman Öteki, Gotik'in küresel olarak yayılmış terör ağları ile ilişkilendirme yoluyla mekansal sınırların bozulmasına ilişkin kaygısını ve ayrıca sığınmacıların kamusal koruma ve cezalandırma söylemlerinde yer alan ulusal güvenliğe yönelik tehditler olarak betimlenmesini ifade etmektedir (Valier, 2002, s. 322). Bu makale, "teröre karşı savaş" bağlamında Müslümanların güvenleştirilmesi ile Suriyeli mültecilerin tehdit olarak inşa edilmesi arasındaki paralellikleri araştırmaktadır.

Suriyeli mülteci "krizi", bir yanda Avrupa sınırlarının güvenleştirilmesine, diğer yandan da tabandan gelen acımaya ilişkin çelişkili tepkilere yol açtı. 2014 VPRS, 2015'te başladığı Suriye bölgesinden 20.000 mülteciyi yeniden yerleştirme uygulamalarını hayır kurumları, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği ve parlamento meclislerinin "dikkate değer baskısına" yanıt olarak 2020 yılına kadar uzattı. Suriyelilerin Batılı laik uluslarla bütünleşme becerileri konusunda endişeler ortaya çıkmıştır (Selby ve Beaman 2016, s.8). 2015 Köln'de yılbaşı arifesinde yaşanan cinsel saldırılar ve soygunlar, sorunlu bir şekilde şehvetli doğulu erkek (Bhattacharyya, 2008) olan yeni Müslüman göçmen ve mülteci nüfuslarına atfedilmişti (Kingsley, 2015; Ataç, Rygiel ve Stierl, 2016, s.528; Hoffmann ve diğerleri, 2016). Kamusal söylemler, ulusun "daha güçlü, 'ilkel' halkların saldırısına karşı savunmasız" olduğu "ters sömürgeleştirme"nin Gotik anlatısını tekrarlayarak, uyum sağlama tartışmalarından "kontROLSÜZ" göç endişelerine kaymıştır (Arata 1990, s.623). Popülist ve giderek genişleyen

siyasi yelpaze içinde, mülteci, Avrupa'nın alanına gizlice sızan potansiyel terörist veya Avrupa'nın sosyal ve ahlaki dokusunu içeriden saran potansiyel suçlu veya tecavüzcü olarak yeniden şekillenmeye başlamıştır (New Keywords Collective, 2016).

Brexit kampanyası ve son Britanya terör saldırıları sırasında popülist milliyetçilik ve Müslüman karşıtı söylemdeki yükselişin yanı sıra, Avrupa'ya girmek için mülteci kanallarını sömüren İslamcı terörist korkuları arasında mültecilere yönelik tepkiler ve 2015 ve 2016 Paris terör saldırılarının ardından oluşan Müslüman figürü, aslı olmayan bir ırkçı düşüncenin kalıcılığını Avrupa'nın düşüncelerine empoze etmektedir.

Bu değişken bağlamda makale, Müslüman ötekine yönelik misafirperverliğin sınırlarını ve Birleşik Krallık'ta Suriye ve bölgedeki çatışmaları oluşturan mültecilerin yeniden yerleşimi üzerindeki etkilerini incelemektedir. Suriye savaşı bağlamında mülteci yerleştirme ve terörle mücadeleye ilişkin devlet politikasının giderek daha fazla iç içe geçtiğini, yani Müslüman sorununun terörizm ve ulusal kimlikle bağlantılı güvenlik kaygılarından ayrı tutulamayacağını savunmaktayım. Burada önemli olan güvenlik söylemlerinin nasıl (yeniden) formüle edildiği ve yalnızca insan olmanın ne demek olduğunu değil, aynı zamanda Brexit sonrasında insancıl olmanın ne anlama geldiğini (yeniden) düşünmeye zorlayan karmaşık (yeniden) uzlaşmalara işaret etmesidir.

"Mülteci" ve "Terörist" Kategorilerini Karıştırmak: Şartlı Vatandaş Olarak Müslümanlar

11 Eylül'den bu yana, "iltica savaşı" ve "terörizme karşı savaş" anlayışlarının eğrileri, (Sivanandan, 2006, s.2)"sığınmacı" ve "terörist" kategorilerinin çöküşüyle birleşti (Weber ve Bowling

2004, 198). Giderek daha katılaştıran göç ve terörle mücadele yasaları, Müslümanları "farklı bir insanlık düzeni" (Razack, 2008, s.7) olarak gotikleştiren dışlayıcı ulus inşası uygulamalarını içermektedir. Örneğin, 2001 tarihli Birleşik Krallık Terörle Mücadele Suçları ve Güvenlik Yasası, "habeas corpus"u kaldırmış ve yabancı uyruklular için yargısız tutuklama getirmişti. Her (Müslüman) göçmen veya sığınmacının durdurulabilir ve aranabilir olması, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni ihlal eden uluslararası terörizm (Sivanandan, 2006, s.5) ile şüpheli bağlantıları olması temelinde meşrulaştırılabilir (Collyer, 2005). 2006 Göç, İltica ve Vatandaşlık Yasası'nın yanı sıra 2006 Terör Yasası'ndaki "kabul edilemez davranışlar listesi"nin getirilmesiyle, Müslümanlara uygulanan terör yöntemleri arasında sınır dışı etme ve vatandaşlık haklarından yoksun bırakma yer almaktadır. Yabancı uyrukluların kalma hakkı iptal edilebilir ve Birleşik Krallık Hükümeti, Britanya'daki "ılımlı" ve "aşırılıkçı" Müslümanlar arasındaki ayrımı resmileştirebilir (McGhee, 2008, s.45).

Geçici olarak sınır dışı etme emri verme yetkisi veren 2015 Terörle Mücadele ve Güvenlik Yasası aracılığıyla vatandaşlık haklarına getirilen kısıtlamalar, polise verilen "pasaportları ele geçirme ve alıkoyma" (c.6 Kısım 1. Bölüm 1) ve teröre karıştığından şüphelenilen kişilerin biletlerine el koyma ve "dönüşünü bozma ve kontrol etme" yetkileri yurtdışında terörle ilgili faaliyetlerde bulunan İngiliz Müslümanları da kapsayacak şekilde uzatıldı. Tedbirler, seyahat belgelerinin iptal edilmesini ve bireylerin "uçamaz" listesine alınmasının yanı sıra geri dönüşlerine kısıtlama getirilmesini içermektedir. Bu tür önlemler, IŞİD'in "geri dönen savaşçıların hayaleti" aracılığıyla ifade edilen, medeni dünyayı terörize eden

Müslüman ötekinin Gotik bir anlatımıyla desteklenir (Joppke, 2016, s.728–729). Gotik, terörle mücadele önlemlerini çevreleyen medeni haklar arenasında açıkça görülen, medeni benliğe Öteki olarak kabul edilen şeyi reddederek (Punter ve Byron, 2003, s.5), toplumların medeni olana sahip olduklarını iddia etmeleri için sözlü mücadele alanını domine eder. İçişleri Bakanlığı (2018, s.4), kısıtlamaların ulusal güvenlik için "demokratik bir toplumda gerekli" olduğunu belirterek, Britanya'nın demokratik (yani medeni) erdemlere ilişkin iddialarının Müslümanların güvenliğini sağlamak için kullanıldığını göstermektedir. Teröristle ilişkili olduğu şüphelenilenlerin vatandaşlıktan yoksun bırakılmasına yönelik artan yetkiler ve usule ilişkin güvencelerin kaldırılması, özellikle Müslümanlar (Farques 2017, s.984–985) olmak üzere "İngiliz vatandaşları arasında bir hiyerarşi" (Choudhury, 2017, s.225) yaratmaktadır. Choudhury' nin açıklamasına göre:

Müslümanlar en iyi ihtimalle, İngiliz değerlerine bağlılıklarını göstermeleri gereken "Hoşgörü Gösterilen Vatandaşlar"dır. Kabul edilemez aşırılıkçı görüşlere sahip Müslümanlar "Başarısız Vatandaşlar" iken, "yerli" radikalleşmiş terör zanlısı, vatandaş olarak başarısız, vatandaşlıktan mahrum bırakmayı haklı çıkaracak kadar şiddetli olan, İngiliz değerlerinin barbar Öteki'si olarak düşünülür.

Müslümanların Britanya'nın "Barbar Öteki" veya Puar ve Rai'nin (2002) tabiriyle "terörist-canavarlar" olarak adlandırmaları, şiddetin eşzamanlı olarak modern hukuk içinde gizlendiği, ancak yine de modern hukuk tarafından uygulandığı Gotik hukuk alanlarını mümkün kılmaktadır (Valier, 2002, s.333). Bu önlemler, Britanya'nın normatif vatandaşların güvenliğini eşitlikten üstün tutan çağdaş "ırksal oluşumu"

(Kapoor, 2013, s.1029, 2018; ayrıca Kapoor ve Narkowicz, 2017) temel teşkil eden Müslümanlar için "koşullu bir konukseverlik düzeni" nin kanıtıdır.

Britanya'nın "teröre karşı savaş"taki küresel konumundan kaynaklanan ve hem terörizme karşı mücadele hem de bir sonraki bölümün incelediği gibi mültecilerin iskanı üzerindeki etkileri ile müslümanların ulusötesi kimliği ulusal sınırları aşmaktadır (Khan, 2006, s.182-187). Yani liberal devlet sadece yerel alanla değil, aynı zamanda "liberal hegemonyanın daha geniş jeopolitik yapısıyla" da mücadele etmektedir (Adamson, Triadafilopoulos ve Zolberg, 2011, s.848).

Mülteci Rejiminin Güvenliğini Sağlamak

Bu bölüm, Suriyeli mültecilerin iskanlarına verilen tepkilerin mevcut olan ırksal biyopolitika uygulamalarının, Toplanmış Gotik çerçevenin beş özelliği aracılığıyla nasıl işlediğini araştırmaktadır: (1) Ulus inşası; (2) mekansal kontrol; (3) ırksal profil oluşturma ve gözetim/tarama uygulamaları; (4) siyasi katılım ve ifade özgürlüğü kısıtlamaları; (5) ezilen grup içinde iç bölünmelerin üretimi.

Suriyeli mülteci "krizi", nüfusları düzene sokmak ve dışlamak için "ırkın" ulus inşasına nasıl yerleştirildiğini ele almak için önemli bir zemin sunmaktadır. Avrupalılığın esas anlamını tehdit ettiği kabul edilen Suriyeli Müslümanlar, Avrupa'nın dışını temsil eder. Ayrıştırıcı iskan uygulamaları, özellikle Slovakya'nın Suriyeli Müslümanları, Hıristiyan bir ülke olarak onları barındıramayacağını açıkça belirtmesi, Avrupalılığın beyazlık, Hıristiyanlık ve moderniteye dayalı bir "ırk tanımlayıcı mantığı" (Hesse, 2007, s.646) olarak nasıl işlev gördüğünü vurgulamaktadır.

Birleşik Krallık hükümetinin VPRS'si, görünüşte Suriye ve bölgedeki savaştan kaynaklanan mültecileri iskan ettirmek için tasarlanmış olmasına rağmen, azınlık kimliklerini (dini, cinsiyetçi, engelli, cinsellik) insani yardımın öncelikleri olarak merkezileştirmiştir. Müslümanları liberal olmayan ve barbar davranışlarla ilişkili Gotikler olarak ve dolayısıyla modernleşmeye, demokratikleşmeye ve sekülerleşmeye ihtiyaç duyan "Öteki Müslüman örneğinin mağduru olarak" (Fiddian-Qasmiyeh, 2016; ayrıca Akram, 2000) tekrardan onayladı. Kirtsoglou ve Tsimouris (2016, s.8) Doğu'yu "savaş, şiddet, zulüm ve yoksulluğu besleyen bir alan" olarak tasvir etmenin, Avrupa'ya zıt bir şekilde gelişmiş ve Avrupa'yı üstün olarak ürettiğini, daha da önemlisi, " savaşlar ve şiddet sahnesindeki jeostratejik rolünü ve kendi sorumluluklarını gizleyerek Avrupa'yı ortaya çıkardığını doğrulamaktadır. Bu temsil, Gotik'in temel kaygısını Öteki'ne medenileşmemiş muamelesi yaparak "uygar olanın mülkünü isteme" şeklindeki bir kaygıyı merkeze koyarak, uluslararası müdahaleyi ve dışlamayı/sınırlamayı meşrulaştırmaktadır (Punter ve Byron, 2003, s.5).

Güvenli/güvensiz alanları belirleyen mekansal kontrolün ırksallaştırılmış uygulamalarını tartışmaya devam etmekteyim. Birleşik Krallık hükümetinin, Suriyelileri Birleşik Krallık'a yerleştirmek yerine Suriye'ye ve bölgeye insani yardım tahsis etmeye öncelik verme kararı, ikamet hakkının nerede verilebileceğini belirlemek için güvenlik yapılarının politik olarak nasıl kullanıldığını vurgulamaktadır. İnsani yardım, Suriyelileri Avrupa'ya "tehlikeli" (Avam Kamarası 2017, s. 4) bir yolculuk yapmaktan korumanın bir yolu olarak sunulmaktadır. Alternatif bir okuma, (Avrupa) "kriz" çerçevesinde (Fiddian-Qasmiyeh, 2016, s. 458) bir sınırlama politikası, İslamcı

teröristlerin mülteci rotalarını istismar edip Avrupa'da saldırılar gerçekleştirecekleri korkusuyla Birleşik Krallık vatandaşlarının güvenliğine öncelik vererek Suriyelilerin risk içinde kaldığı süreyi uzattığı yönündedir. IŞİD, Fransa'nın Suriye ve Irak'taki hedeflerine yönelik hava saldırılarına misilleme olarak Kasım 2015'te 130 kişinin ölümüne ve 368 kişinin yaralanmasına neden olan Paris saldırılarının sorumluluğunu üstlenmişti. Suriye'de planlanan ve Belçika merkezli bir terör hücresi tarafından organize edilen saldırganların çoğu Fransız veya Belçika ve sadece ikisi Irak vatandaşı olmakla birlikte, hepsi Suriye'de savaşmış ve bazıları Avrupa'ya sığınmak isteyen göçmenler ve mülteciler arasında girmiş kişilerdi.

Irksallaştırılmış "terörist olabilir" kavramları, Suriye ve bölgeden gelen mültecilere yönelik çağdaş muameleye uyacak şekilde elden geçirilmiş yerleşik klişelere dayanmaktadır. Goldberg'in (2006, s. 345) gözlemlediği gibi, "Avrupa'daki Müslüman -bireysel müslümanlar, hatta müslüman topluluklar değil, ama bizzat Müslüman fikri- vahşice bir ölüm tehdidini temsil etmeye başladı". İnsani yardım sağlamak, Birleşik Krallık hükümetinin hayırsever rolünü üstlenmesine yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda Suriyeli mültecileri Britanya'dan uzak tutmayı sağlamaktadır. Örnekler arasında, Avrupa Komisyonu'nun 15 Aralık 2015'te Avrupa'nın dış sınırlarını ve Schengen bölgesini güçlendirmek için bir Avrupa Sınır ve Sahil Güvenlik teklifinde bulunması sayılabilir.

Irksal profillemeye ve gözetleme/tarama uygulamaları, Gotiklerin sosyal düzeni tehdit ettiği düşünülen "canavarca" bedenleri sınıflandırmakla meşgul olduğunu yansıtmaktadır. Mülteci statüsünün belirlenmesi için insan haklarından güvenliğe geçiş, korunmaya değer insan kategorisine ilişkin iddiaların

oluşturulabileceği evrenselcilikle çelişebilir. "Terörle savaş" (McGhee, 2008, s. 111) sırasında terörle mücadele önlemlerini karakterize eden önemli insan hakları ihlalleri, Birleşik Krallık'ta iskan için uygun olanları belirlemede biyometrik ve profil oluşturmayı kapsayan VPRS'de kullanılan güvenlileştirme uygulamalarında mevcuttur.

Vakalar, UNHRC tarafından İçişleri Bakanlığına incelenmek üzere sunulur. Uluslararası Kalkınma Komitesi'ne verilen kanıtlar, iskan edilmesi düşünülen mülteciler için iki aşamalı tarama sürecini detaylandırmaktadır (House of Commons, 2017, s. 19). Öncelikle biyometrik detaylar ve bio-veriler alınır. Gilroy (2000, s. 108) bu tür teknolojik yeniliklerin bireyin "vücut tarafından kurulan fiziksel varlığın dolaysız biçimler tarafından daha da az kısıtlandığı" anlamına geldiğini savunurken, Pugliese'nin (2008, s. 49) "Terörle savaş" kapsamında biyometrik teknolojilerin, şüphelileri önceden tespit ederek, hedef alarak ve yakalayarak "kimlik egemenliğini" güvence altına aldığını savunan bu tür ırk-sonrası hesaplara yönelik eleştirisini takip etmekteyim. Biyometri, öncelikli olarak bireyleri iskandan hariç tutarak VPRS içinde benzer bir işlev sağlar. Puar'ın (2007, s. 151-159) terörle mücadele uygulamaları tartışmasında iddia ettiği gibi fiziksel bedenler, terörle mücadele önlemlerinin ve mülteci rejiminin nasıl iç içe geçtiğini daha açık şekilde gösteren "veri nesnelere" dönüştürülmektedir.

Beyaz ırk (Müslüman olmayan) bakışına göre, potansiyel mülteci gözlemcileri tarafından belirlenen, konuşma özgürlüğü ve siyasi katılım kısıtlamalarını içeren iskan kriterlerini karşılamalıdır. Arendt'in (1979, s. 299) öne sürdüğü gibi, insan hakları evrensel olarak belirlenmiş bir

“insanoğlunun” varlığını varsaydığı için merkezi bir ikilem üzerine kuruludur. Bununla birlikte, mültecinin mülteci olarak tanınması için tabiiyetlerinin geri alınması gerekir, yani hem siyasi hem de sosyal faillikten mahrum bırakılırlar. Suriyeli mülteciler için gerçekleştirilen siyasi eğilimler, İngiliz tebaayı tehditten korumak için tarama kriteri olarak kullanılmaktadır. İkinci aşama, iskan edilecek potansiyel mülteci hakkında bir profil oluşturmayı içerir; bu uygulama tedbiren terörle mücadele asayişinde profillerin kullanımıyla karşılaştırılabilir bir uygulamadır. Bu önlerindeki ve başvuran bu kişinin kim olduğunu anlamak için bölgedeki topluluklara “gitmeyi” içermektedir. Bu noktada insanları suç, savaşçı ve savaş suçu temelinde eleyeceklerdir (International Development Committee, 2015). Collyer (2005, s. 283) “mülteci”nin “ahlaki açıdan tartışılmaz bir kategori” iken, “terörist”in “dengeyi değiştirdiğini”, “baskıcı önlemleri” meşrulaştırdığını açıklamaktadır. Birleşik Krallık'ta “teröre karşı savaş” bağlamında “ılımlı” ve “aşırılık yanlısı” arasında faaliyet gösteren farklılaşmalara benzer şekilde, ılımlı Müslüman, Tyrer'in (2008, s. 59) yazdığı gibi politika ile ilgisini kesen, “nitelikli bir Müslümanlık; sessiz bir başkalık” olarak görülür.

Ezilen grup içindeki iç bölünmeler, üyelerin mağduriyetin tanınması için rekabet etmesi ve onları daha fazla savunmasız konumuna maruz bırakması nedeniyle ortaya çıkar. Planın isminin ima ettiği savunmasızlığın/koruyucunun asimetrik konumlandırılması (Suriye Savunmasız Kişi Yer Değiştirme Planı) ve “bölgede desteklenemeyen en savunmasız mültecilere yardım etme” önceliği (House of Commons, 2017, s. 9), mültecinin kurtarılmayı gerektiren bir mağdur olarak algılanmasını güçlendirmektedir. Potansiyel mülteci, mültecinin korunmaya muhtaç bir mağdur olarak algılandığı

anlayışına karşılık gelen tehdit edici olmayan bir “mültecilik” gerçekleştirmelidir, bu da Birleşik Krallık devlet aktörlerinin baskın bir pozisyon almasını sağlar; “beyaz kurtarıcı”nın çağdaş tezahürü veya beyaz ırkın yardımseverliği neo-sömürgeci bir yapılanmadır. Mülteci figürü yalnızca evrensel insan hakları kavramlarına meydan okumakla kalmaz, aynı zamanda “mülteciliği”, neo-sömürgeci sınıflandırma ve dışlama uygulamalarını destekleyen bir “mücadele alanı” (Suzuki, 2016, s. 1) olarak vurgular.

Suriye ve bölgedeki çatışmalardan gelen mültecilere verilen yanıtları çerçeveleyen insan hakları-güvenlik bağını gösteren iki çağdaş örneği tartışmaya devam edeceğim.

“Kırılma Noktası”: İşgal ve “Müslüman Tehdidi”

Sığınmacılar, ulusal ve ırksal kimliğin algılanan düşüşü ile bağlantılı olan Gotik anlatının çağdaş yeni bir “ters sömürge” işleyişi olarak anlaşılabilir. Britanya’daki 2016 AB referandumu sırasında Ayrılma kampanyasının bir parçası olarak eski UKIP lideri Nigel Farage tarafından kullanılan tartışmalı *Kırılma Noktası* posterini, bu sığınmacılar tarafından işgal edilme korkuları üzerinde rol oynamıştır (Brantlinger, 1988; Arata, 1990). Posterini tartışmaktayım çünkü ırk nefretinin Brexit bağlamında siyasi amaçlar için nasıl harekete geçirildiğinin açık bir örneğini göstermekle birlikte Yahudi topluluklarının İkinci Dünya Savaşı sırasında deneyimledikleri ırksal terördeki sürekliliği ve ilerletmekte olduğum Toplanmış Gotik çerçeveye uyan sömürgeci tabiiyet ve dışlamanın altında yatan mantığı göstermektedir.

Afiş, büyük ölçüde Suriye'deki çatışmalardan Avrupa'ya sığınmak isteyen insanları tasvir ediyordu. Birleşmiş

Milletler'den David Prentis'in ırksal nefreti kışkırttığı için Metropolitan Polisine bildirdiği (Guardian, 16 Haziran 2016) poster, ırkçı mantığın Ortadoğu sığınmacılarını ve özellikle Diğer Müslümanların, yani ulusal topluluğa dahil olunması istenmeyen ırk popülasyonu karşısında nefret uyandırmak için tarihsel olarak kullanılan işgalci terimini, benzer gotik mecazlara başvurarak Avrupa için bir tehdit olarak nasıl kullanıldığını vurgulamaktadır (Tsfahuney, 1998).

Fanon'un (1986, s. 112) bahsettiği ırksal epidermal şemayı tasvir eden afiş, öznellikten mahrum bırakılan ötekileştirilenleri nasıl anonim bir kitle haline geldiğini göstermesi bakımından önemlidir. Rajaram (2002, s. 251) mültecilerin bedene nasıl teslim edildiğine dair uygun bir açıklama sağlar. Yani, dilsiz ve failsiz, fiziksel bir varlık veya daha doğrusu bireyselliğin kapsandığı fiziksel bir kitleye dönüştürülürler. Maddesel olarak mülteciler suskunluğa ve 'görselliğe' mahkumdurlar...". Buna karşılık, Farage'ın benzersizliği ön plandadır. Normatif beyaz bir erkek, hangi bedenlerin (normatif beyaz) hayali olan ulusal sisteme dahil edilmeye uygun olduğunu belirlemek için iyi yerleştirilmiş ayrıcalıklı ırksal teknolojileri yeniden üretme fırsatına sahip olarak önüne çıkanların bireysel deneyimlerini yeniden şekillendiren konuşan özne rolünü üstlenebilmektedir. Goldberg'in (2009, s. 1273) bize hatırlattığı gibi, ırkçılık "sömürgeci tabiiyet ve baskı, düzen ve yönetim zihniyeti ile dar bağlantılara" indirgenemez. Daha ziyade, sömürgeci bakış açıları, ırksal olarak farklı sınıflandırılanları sömürmek, yönetmek ve kabul etmek veya dışlamak için uygun koşullar hakkında bilgilendirmeye devam eder. Buna karşın, ırksal olarak baskın ve ayrıcalıklı olanları da yükseltir.

İnsan hakları-güvenlik bağıyla ilgili iki önemli husus var ki bunu detaylandırmak istiyorum. İlk olarak, Toplanmış Gotik çerçevenin, mülteci rejimi içinde faaliyet gösteren mevcut ırksal yapıların ve bunların Gotik mecazlarla olan karşılıklı ilişkilerinin daha önceki terör oluşumlarından nasıl kaynaklandığı konusunda bizi duyarlı hale getirdiğidir.

Gotik, “ırksal mantıkları birbirine *bağlamayı* amaçlayan” ilişkiyel bir yaklaşımı desteklemek için (Meer, 2013, s. 501), anlatımsal çerçevelerinin, hangi grubun dahil edilmeye uygun olmadığı, medeniyetsiz veya barbar eğilimleri barındırmakla suçlandığına bağlı olarak nasıl değiştiğine dikkat çekmektedir. İrksal anlayışlar ve ırkçı uygulamalar, yankıları ve anlamları açısından yerel olsalar da, zaman ve mekan boyunca daha geniş anlam dolaşımaları ile bağlıdırlar (Goldberg, 2009, s. 1273). Anti-semitizm ve İslamofobi arasındaki ilişki ve “ırkın... din ilişkisindeki yeri” hakkında tartışmalar baş göstermektedir (Rana, 2007, s. 150; ayrıca Meer, 2013). Avrupa'yı işgal eden Müslüman Öteki'nin mevcut tasvirleri, Yahudi figürünün karşıtlığı ve Gotikleştirme ile tarihsel sürekliliklerini göstermektedir. İşgal kinayesi ve on dokuzuncu yüzyıl Britanya'sında Yahudi karşıtlığında bulunan parazit ile anlamsal ilişkisi, zamanın Gotik anlatılarına ve Yahudi sorununu simgeleyen ulussuz Gezgin Yahudi figürüne (Shapiro, 1997; Davison, 2004) yansıdığı görülmektedir. Halberstam, (1995, s. 14) Yahudi'nin “sermayeye, erkekliğe ve ulusluğa yönelik bir tehdit olarak mimmendiğini” belirtmektedir.” Poster, toplanmanın çağdaş ırksal yapılandırmalara nasıl sızdığını ve şekillendirdiğini ve Gotik söylemlerle nasıl kesiştiğini göstermekte; bu sayede ırksal gruplar ulusun sağlığına yönelik tehditler olarak inşa edilmektedir. İkinci Dünya Savaşı sırasında sığınmak isteyen, ancak kimse tarafından istenmeyen Yahudi

mültecileri tasvir eden bir Nazi propaganda filmi (Guardian, 16 Haziran 2016) tarihi görüntü içinde altyazılı bir biçimde Yahudileri “ev sahibi ülkelerini baltalayan parazitler” olarak nitelendirmişti.” Mevcut bağlamda, Britanya’ya kabulünün ardından ulusal kimliğin kaybolması üzerine beyaz yerlilerin yerinden edilmesi söylemleri aracılığıyla telaffuz edilen mülteci Müslüman olarak resmedildi.

İkinci olarak, poster bizi, dayandıkları ırksallaştırılmış biyopolitik rejimlerin ve terör oluşumlarının kalbinde, kimlerin insan hakları bağlamında korunması gerektiğini, ya da başka bir deyişle, kimlerin hayatlarının riske atılabileceğini düşünmeye davet etmektedir. Bu durum 11 Eylül yıkılmasıyla anlaşılabilir. Çağdaş sosyal risklerin Gotik doğası (Valier 2002, Abbas, 2013), hem “ulusal güvenlik hem de kişisel ontolojik güvenlik” (McGhee, 2005, s. 76) ile ilgili temel bir endişeden kaynaklanmaktadır. 11 Eylül sonrası şartlarda su yüzüne çıkan şey, belirgin bir “asilofofi”yi (McGhee 2005, s. 76) terör tehdidiyle ilişkilendiren Gotik bir popülizmdir (Weber ve Bowling 2004, s. 198). “Ortadoğulu görünen” mültecileri toplu halde güvenlik tehditleri olarak tasvir etmek, bu yer değiştirmelerin nasıl kısmen Birleşik Krallık dış politikasının bir sonucu olduğu da dahil olmak üzere, onları belirli kaçış geçmişlerinden koparır ve Birleşik Krallık vatandaşlarının haklarını sığınmacıların haklarının üzerine yerleştirir. Suriye Savaşı, sözde mülteci “krizi” ve Brexit'ten önce gelse de, ancak Avrupa'yı Müslüman Ötekilerinden ayıran sınırlar bozulduğunda bir “kriz” olarak çerçevelenir (bkz. James). Suriye ve bölgedeki çatışmalardan kaynaklanan mültecilerin varlığı, kimin hayatının insan hayatı olarak sayıldığı sorusunu yeniden gündeme getirmektedir.

Beyazları Yerinden Etme ve Suriyeli “Erkek-Çocuk” Tehdidi

İkinci örnek, Calais "Ormanı" nın dağılmasından sonra Suriye ve Afganistan'ın da dahil olduğu ülkelerden gelen çocuk mültecilerin kabul edilmesinin, mültecinin vücudunu incelemeye tabi tutarak potansiyel bir güvenlik riski olarak nasıl çerçelendiğini araştırmakla birlikte, korumak/dışlamak için bedenleri sınıflandırmaya dayanan ırksal bir biyopolitika uygulamasını göstermektedir. Toplanmış Gotik çerçeve içinde düşünüldüğünde, bu biyopolitik uygulamaların meşruiyetlerini Gotik “erkek-çocuk” figüründen aldığını savunuyorum; yani, Birleşik Krallık'a girmek için çocuk gibi davranan (erkek) sığınmacı bulunmaktadır. Bu rakam, Müslümanların yanlış veya hatalı kimlik (anahtar bir Gotik mecaz) yoluyla Britanya'nın sınırlarına yasadışı bir şekilde girerek ve Britanya'nın misafirperverliğini istismar ederek yerli beyaz nüfus için bir güvenlik riski oluşturmasına ilişkin korkuları dile getirmektedir. Bu durum da ırklaştırma ve gotikleştirme uygulamalarının nasıl kesiştiğini ve Müslüman sorununun çağdaş bağlamda insan sınıflarını nasıl çatıştırdığını açıklamak için faydalı bir giriş sağlar (Abbas, 2013; ayrıca Malchow, 1996, s. 4). Bu figür, daha önce betimlenen Köln saldırılarının yaygın olarak tahayyüllere kazdığı gibi, ulusun barbarlık ve kaos sebebiyle çökmesi tehdidini somutlaştırarak Gotik yozlaşma söylemini yeniden canlandıran (Hurley, 1996, s. 10; Byron, 2000, s. 132–133), düzenbaz Arap'ın uzun süredir devam eden ırksallaştırılmış mecazlarının yakın tarihli bir belirtisi olarak anlaşılabilir. Gotik, suçluluğun varlığını belirlemek ve böylece özneyi güvence altına almak için bilimin kesinliklerine alternatif bir yörünge çizer; burada, potansiyel belirsizlik tedirginliği “erkek-çocuk” tarafından resmedilmiştir. Bu şekil, Wagner'in (2012, s. 75) tanımladığı Gotik ve Aydınlanma bilimi arasında önemli bir

ayrılığı somutlaştırır; burada “şeffaf bedene olan bilimsel inancın aksine”, beden Gotik'te “benlik hakkında güvenilmez bir bilgi kaynağı” olarak temsil edilir. ”Bu figürü göstermek için, Express'te (19 Ekim 2016), bir ziyaretçinin Britanya'ya gelen çocuk göçmenlerin resimlerini sansürlemeyi seçtiği için “liberal seçkinlere öfkeli sert konuşma” sonrasında çocuk mültecilerin kabulüne ilişkin medya skandalını bildiren bir makaleye atıfta bulunuyorum. Makale, bir temsili olduğunu iddia etmesem de, Brexit bağlamının mültecilerin iskan edilmesine yönelik tutumları nasıl şekillendirdiğine dair faydalı bir örnek sunduğundan dolayı seçildi. Ayrıca, beyaz milliyetçinin yalnızca (“Müslüman görünümlü”) mültecilerin varlığıyla tehdit edilen yerinden edilmiş bir beyaz özne değil, aynı zamanda beyaz seçkinlerin beyaz işçi sınıfı Britanyalıların haklarına aykırı liberal söylemlerine katkıda bulunduğu “ırk” ve sınıfın önemli kesişimlerini de vurgulamaktadır. BBC, liberal seçkinlerin beyaz çalışan yoksulları besleyen parazit nesne olarak oluşturulduğu ilginç bir hareket gerçekleştirdi. Liverpool'dan Tony olarak bilinen bir ziyaretçi, Calais Ormanından Birleşik Krallık'a gelen çocuk mültecilerin yüzlerini sansürlediği için ve Calais Ormanı izleyicilerin gerçekten Britanya'nın misafirperverliğini hak eden çocuklar olup olmadığına karar vermelerini engellediği için BBC'yi azarlamaktadır.

Kendisini bir vergi mükellefi ve dolayısıyla meşru bir vatandaş ve ulusal katkıda bulunan biri olarak konumlandıran Tony, beyaz işçi sınıfı Britanyalıların, haklarından mahrum bırakılmış bir beyaz nüfusun gerçeklerinden habersiz olarak tasvir edilen “liberal seçkinler” tarafından maruz bırakıldıklarına inandığı aldatmacadan rahatsız. Tony, AB referandumunun, seçkinleri genellikle göz ardı edilen beyaz

işçi sınıfının endişelerini ele almaya zorlayarak sıradan Britanyalılar için gücü yeniden kazanma fırsatı sağladığını belirtiyor: “Eğer [politikacılar] AB hakkındaki referandumdan bir şey öğrendiyse, o da şudur: Milleti kandırmaya çalışıyorsunuz, bunu yapın ama sandıkta size pahalıya patlar” diye aktardı.

Suriyeli mülteci çocukların kabulü, beyaz işçi sınıfı Britanyalıların halihazırda çok az paya sahip oldukları kaynaklardan vazgeçmeleri için sömürdüğü bir başka örnek olarak sunulmaktadır. Korunması gereken “haklı mülteci”den ekonomik (gayri meşru) göçmeni ayırmaya ilişkin tartışmalar, mülteciyi ekonomik güvenliklerine yönelik bir tehdit olarak beyaz işçi sınıfı vatandaşıyla etkin bir şekilde karşı karşıya getirir ve bu da yalnızca mültecilere yönelik düşmanlıkları körüklemekle kalmaz, aynı zamanda mülteci yerleştirmeye yönelik misafirperverlik sınırlarını da ortaya çıkarır. Sales'in (2002) belirttiği gibi, giderek katılaştıran sığınma politikası “hak eden” mültecinin aksine “hak etmeyen” olarak tasvir edilen yeni bir sosyal sığınmacı kategorisi yarattı. Sosyal yardım sağlanmasıyla ilgili sığınma konularının siyasallaştırılması ve “Fortress Europe”a yasal giriş üzerindeki artan kontroller, sığınmacıların sosyal yardım yükü ve “yasadışı” olarak birliklerini güçlendirdi. Sığınmacıların suçlu sayılması, terörizmle bağlantıları dolayısıyla Orta Doğulu alacaklılar için özel bir öneme sahiptir. İnsan haklarından güvenliğe geçiş, normatif beyaz öznenin “tehdit eden Öteki” karşısında “risk altında” olma pozisyonunu almasına olanak tanır ve mültecilerin insanlığının korunmasını ve hatta tanınmasını sınırlar. Mültecinin tehlikesine değinen Tory Milletvekili David Davies, makalede “Birleşik Krallık çok tehlikeli bir emsal teşkil etti” diyerek, insanların 18 yaşından küçük olduklarını ve

Britanya’da akrabaları olduğunu iddia edip kabul edilebileceklerini belirtti. Meşru mülteciyi “hak etmeyen”den ayırt etmek, mülteciyi bedene ve hatta daha da ötesi, onu oluşturan vücut parçalarına indirgemeyi içermektedir. Bu, en açık şekilde, sığınma arayan çocukların yaşlarını belirlemek için dış röntgenlerinin kullanılmasıyla ilgili 2016’da ortaya çıkan ve insan hakları sorununu ön plana atan öfke nöbetinde ortaya çıktı. Birleşik Krallık Dışhükümetleri Birliği, bu tür önlemlerin uygulanmasına etik gerekçelerle kınamasında kararlıydı. Mültecileri “doğrulama” gerektiren güvenlik tehditleri olarak çerçevelemek, odağın insan haklarını vermekten güvenlik riskini değerlendirmeye kaymasına olanak sağlamaktadır. Yine de önceki örneğin gösterdiği gibi, bu yeniden odaklanma, yeni topraklardan ziyade ırksal egemenliğin yeniden iddia edilmesidir. Tony mültecilerin yüzlerini görme talebinde bulunmuş ve buna destek olarak ırksallaştırılmış Öteki’nin “bilinmesi” gerekliliğini savunmuştur. Fanon’un “beyaz adamın gözleriyle tanışın” (1986, s. 110) sözü de, ırksallaştırılmış Öteki’nin “öteki”ne bakmanın ırksal dinamiklerini nasıl bozduğunu gösterir. Spurr (1993, s. 14), “bakmanın ve konuşmanın, bir ırkın bir başkası üzerinde geçici ve huzursuzca otoriteye sahip olduğu, esasen sömürgeci bir durumun ekonomiye nasıl girdiğini” anlatmaktadır. Öteki’ni görememe, beyaz milliyetçinin otoritesini baltalar ve haklı olarak kendilerine ait olduğu düşünülen gücü ve kontrolü yeniden kazanmak için öfkeli bir arzu uyandırır. Brexit’çiler tarafından gerçekleştirilen dışlama hareketleri, yalnızca beyaz milliyetçiler ve azınlık toplulukları arasındaki değil, aynı zamanda beyaz işçi sınıfı nüfusları ve beyaz seçkinler arasındaki çekişmeleri de vurgulamaktadır. Bu tür çatışmalar yalnızca sınıf ırkçılığının eklemlenmesindeki önemini değil, ırkçılık ilişkilerinin nasıl (yeniden) yapılandırıldığını ve Brexit

bağlamında bir dizi antagonizma düzeyinde nasıl işlediğini anlamak için beyazlığın önemini de göstermektedir. Erkek-çocuğun belirsiz figürü, Halberstam'ın (2000, s. 21- 22) milliyet, ırk, sınıf ve cinsiyetle ilgili birden fazla korkuyu tek bir bedende toplayarak “Gotik bir teknoloji” olarak adlandırdığı şeyi içerir ve aksine normatif insanı beyaz, erkek ve orta sınıf olarak üretir. Beden temel bir disiplin aracı olduğu için (Wagner, 2012), beden ve benlik sınırlarının çözülmesi toplumsal düzen için bir tehdit oluşturmaktadır. Hurley (1996, s. 3), fin-de-siecle Gotik hakkındaki mükemmel tartışmasında, istikrarlı, sınırlı bir insan öznesinin yerine “beden metamorfik ve farklılaşmamış bir gösteri” olduğu “insan öznesinin yok edilmesi” konusundaki saplantısına dikkat çekmektedir.” Bu örnekte, savunmasız bir çocuk gibi davranarak başkalarını kandıran “gerçek mülteciyi” tespit etmedeki zorluklar, onları korumamıza layık insanlar olarak tanımamız için yapılacak insanlık dışı tarama uygulamalarını meşrulaştırmaktadır. Bu nedenle, insana dair sorular ayrılmaz bir şekilde insanî olana bağlıdır. Mültecileri kabul etme eylemi – insancıl bir eylem – yine de insanlığı korumak için meşrulaştırılan, ancak insan öznesinin her zaman mevcut olan mahvolma olasılığına işaret eden insanlık dışı faaliyetler tarafından koşullandırılmıştır.

Sonuç

Bu makale insan hakları açısından sığınma görüşünün güvenlik endişesine doğru sismik bir kaymasını incelemiştir. Suriye çatışması bağlamında iltica ve terörle mücadele eğrilerinin birleştirilmesinin altında yatan anlam, çatışma sebebiyle bölgelerinden uzaklaşmak zorunda kalan Müslüman mülteciler için Birleşik Krallık içinde sığınak sağlama durumunun olmasıdır. Ulus inşası, mekansal kontrol, ırksal profil oluşturma ve gözetleme/tarama uygulamalarının, konuşma özgürlüğüne ve siyasi katılıma yönelik kısıtlamaların ve ezilen grup içinde üretilen iç bölünmelerde ırksallaştırılmış uygulamaların Gotik tarafından nasıl meşrulaştırıldığını anlamak için Müslümanları, ulusal güvenlik ve kimliğe tehdit oluşturan medeniyetsiz ve barbar varlıklar olarak sunan söylemler olarak çerçeveleyen Toplanmış Gotik'i geliştirdim.

VPRS, ırksallaştırılmış biyopolitik teknolojiler aracılığıyla Müslüman mülteciler üzerinde ırk terörünün mantığındaki senaryoları gösterir. Bireylerin riskli olup olmadığı bilgisine erişmek için profil oluşturma, biyometri ve biyoverileri içeren ırkçı tarama stratejileri terörle mücadele tedbirleri ile karşılaştırılabilir. Bu terörle mücadele tedbirleri, ırkçılığa dayanan bir insan hiyerarşisini sürdürmekle beraber güvenliğin sağlanamadığı ve dahası şüpheli popülasyonların üretildiği bir ortam sağlamaktadır. Suriyeli mültecilerin bedenlerini incelemeye tabi tutmalarını, depolitize edilmiş ve tehdit etmeyen bir benlik sergileyerek batılı demokratik devletlerin taleplerine uygun kişisel anlatılar sunmalarını ve böylece savunmasız/koruyucu neo-sömürge düzenlerini sürdürmelerini gerektirmektedir.

Toplanmış Gotik, zaman ve mekânı aşan ilişkisel ırk/ırkçılık mantığına özen gösterir (Goldberg, 2009). Mevcut ırksallaştırılmış mecazların mevcut sosyo-politik koşullara uyacak şekilde nasıl yeniden işlendiğini göstermek için Orta Doğulu mültecilere yönelik muamelenin yakın tarihli iki örneğini analiz ettim. Kırılma Noktası posterinde ve onun tarihi kötü bir ikizi olan Nazi propaganda videosunda gösterildiği gibi, mültecilerin halkı besleyen parazit istilacılar olarak temsil edilmesi, ırksal terörün tehdit, istila, güvensizlik gibi uyarılarını kavramsallaştırmak için toplanma ve Gotik çerçeveleri bir araya getirmenin önemli olduğu görülmektedir. Bununla birlikte bu durum Suriye mülteci krizi içinde ırkçı profilleme ve ayrıcalıklı sınır yöntemlerinde mevcut insan haklarının nasıl kısıtlandığını ve çağdaş baskın koşulları haklı çıkarmak için nasıl insani olmayan tutumlar sergilendiğini göstermektedir. “Erkek-çocuk” figürünü, Orta Doğulu sığınmacıları Birleşik Krallık halkı için bir tehdit olarak üretmek için Gotik ve ırksallaştırılmış söylemleri bir araya getiren aldatıcı Arap'ın yakın tarihli bir tezahürü olarak geliştirdim. Bu tasvirler, (beyaz) ulusun güvenliğini korumak ve sığınmacıların yaşlarını belirlemek için insanlık dışı tarama uygulamalarını meşrulaştırmaktadır. Toplanmış Gotik çerçeveye örneklenen mülteci figürü, “insan” kategorisinin güvence altına alınmadığını vurgular; emniyet ve güvenliğin verilmesi için insan olarak tanınmanın gerekli olduğu ve ayrıca bu kategorinin ırksallaştırılan güç yapıları içinde yer aldığı, yani misafirperverliğin her zaman Öteki'ne düşmanlık olasılığı tarafından gölgelendiği anlamına gelmektedir.

Notlar

- 1- Yabancı uyrukluların yargılanmadan süresiz olarak gözaltında tutulması, 2004 yılında Law Lords tarafından ayrımcılığa hükmedildi. Ardından İçişleri Bakanı Charles Clarke, daha sonra, yargılanmadan gözaltının kontrol emirleriyle (elektronik etiketleme ve ev hapsi) değiştirildiği 2005 tarihli Terörizmin Önlenmesi Yasası'nı yürürlüğe koydu.
- 2- İçişleri Bakanlığı, Ekim 2016'da Calais'ten gelen mültecilerin yaşlarını doğrulamak için kullanılan dış kontrollerini "yanlış, uygunsuz ve etik dışı" olarak nitelendirdi. Ancak İçişleri Bakanlığı, Birleşik Krallık ve Fransız yetkililer tarafından "yaşı değerlendirmek" için "fiziksel görünüm ve tavrın görüşme sürecinin bir parçası olarak kullanıldığını" belirtti. Britanya'da vardıklarında, mülteci çocukların parmak izi "daha sonraki kimlik kontrollerinin bir parçası" olarak alınmaktadır (Guardian, 19 Ekim 2016).

Kaynakça

- Abbas, M.-S. (2013). “White Terror in the War on Terror.” *Critical Race and Whiteness Studies e-Journal* 9 (1).
https://www.academia.edu/5057776/White_.
- Abbas, M.-S. forthcoming. *Terror and the Dynamism of Islamophobia in 21st Century Britain: The Concentrationary Gothic*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Adamson, F. B., T. Triadafilopoulos, and A. R. Zolberg. (2011). “The Limits of the Liberal State: Migration, Identity and Belonging in Europe.” *Journal of Ethnic and Migration Studies* 37 (6): 843–859. doi:10.1080/1369183X.2011.576188.
- Agamben, G. (1998). *Homo Sacer: Sovereign Power and Bare Life*. Stanford: Stanford University Press.
- Akram, S. M. (2000). “Orientalism Revisited in Asylum and Refugee Claims.” *International Journal of Refugee Law* 12 (1): 7–40. doi:10.1093/ijrl/12.1.7
- Arata, S. (1990). “The Occidental Tourist: Dracula and the Anxiety of Reverse Colonization.” *Victorian Studies* 33 (4): 621–645.
- Arendt, H. (1979). *The Origins of Totalitarianism*. New York: Harcourt Brace & Company.
- Ataç, I., K. Rygiel, and M. Stierl. (2016). “Introduction: The Contentious Politics of Refugee and Migrant Protest and Solidarity Movements: Remaking Citizenship from the Margins.” *Citizenship Studies* 20 (5): 527–544. doi:10.1080/13621025.2016.1182681
- Awan, I., and S. Guru. (2017). “Parents of Foreign “Terrorist” Fighters in Syria – Will They Report Their Young?” *Ethnic and*

Racial Studies 40 (1): 24–42.
doi:10.1080/01419870.2016.1206588.

Bhattacharyya, G. (2008). *Dangerous Brown Men: Exploiting Sex, Violence and Feminism in the War on Terror*. London: Zed Books.

Brantlinger, P. (1988). *Rules of Darkness: British Literature and Imperialism, 1830-1914*. Ithaca and London: Cornell University Press.

Byron, G. (2000). "Gothic in the 1890s." In *A Companion to the Gothic*, edited by D. Punter, 132–142. Oxford: Blackwells.

Cantle, T. (2001). *Community Cohesion: A Report of the Independent Review Team*. London: Home Office.

Casey, L. (2016). *The Casey Review: A Review into Opportunity and Integration*. London: Crown Copyright.

Choudhury, T. (2017). "The Radicalisation of Citizenship Deprivation." *Critical Social Policy* 37 (2): 225–244.
doi:10.1177/0261018316684507.

Collyer, M. (2005). "Secret Agents: Anarchists, Islamists and Responses to Politically Active Refugees in London." *Ethnic and Racial Studies* 28 (2): 278–303.
doi:10.1080/01419870420000315852.

Davison, C. M. (2004). *Anti-Semitism and British Gothic Literature*. New York: Palgrave Macmillan.

Express. (2016). "LBC Caller Launches FURIOUS TIRADE at the 'Liberal Elite' Media Over Row on Child Refugees." 19 October. <https://www.express.co.uk/news/uk/722834/lbc-caller-rant-child-calais-jungle-refugees-liberal-elite-bbc>.

Fanon, F. (1986). *Black Skin White Masks*. London: Pluto Press.

- Fargues, É. (2017). "The Revival of Citizenship Deprivation in France and the UK as an Instance of Citizenship Renationalisation." *Citizenship Studies* 21 (8): 984-998. doi:10.1080/13621025.2017.1377152.
- Fiddian-Qasmiyeh, E. (2016). "Representations of Displacement in the Middle East." *Public Culture* 28 (3): 457-473.
- Gilroy, P. (2000). *Between Camps: Nations, Cultures, and the Allure of Race*. London and New York: Routledge.
- Glover, D. (1996). *Vampires, Mummies and Liberals: Bram Stoker and the Politics of Popular Fiction*. Durham: Duke University Press.
- Goldberg, D. T. (2006). "Racial Europeanization." *Ethnic and Racial Studies* 29 (2): 331-364.
- Goldberg, D. T. (2009). "Racial Comparisons, Relational Racisms: Some Thoughts on Method." *Ethnic and Racial Studies* 32 (7): 1271-1282.
- Guardian. (2016). "Home Office Expected to Speed up Rescue of Migrant Children from Calais." 19 October. <https://www.theguardian.com/world/2016/oct/19/home-office-expected-to-speed-up-rescue-of-migrant-children-from-calais>.
- Guardian. (2016). "Nigel Farage's Anti-Migrant Poster Reported to Police." 16 June. <https://www.theguardian.com/politics/2016/jun/16/nigel-farage-defends-ukip-breaking-point-poster-queue-of-migrants>.
- Hage, G. (1998). *White Nation: Fantasies of Supremacy in a Multicultural Society*. Annadale: Pluto Press.

- Halberstam, J. (1995). *Skin Shows: Gothic Horror and the Technology of Monsters*. Durham and London: Duke University Press.
- Halberstam, J. (2000). *Skin Shows: Gothic Horror and the Technology of Monsters*. Durham and London: Duke University Press.
- Hesse, B. (2007). "Racialized Modernity: An Analytics of White Mythologies." *Ethnic and Racial Studies* 30 (4): 643–663.
- Hoffmann, C., J. Jüttner, S. Kempf, A.-K. Müller, C. Schmergal, K. Thimm, and A. Ulrich. (2016). "Sexism and Islam Debated in Germany after Cologne Attacks." *Der Spiegel*, 28 January.
- Home Office. (2018). "Counter Terrorism and Security Bill: European Convention on Human Rights Memorandum." Bills (14–15) 059. Accessed January 26, 2018. www.parliament.uk/documents/joint-committees/human-rights/ECHR_Memo_Counter_terrorism_Bill.pdf.
- Honig, B. (2006). "Another Cosmopolitanism: Law and Politics in the New Europe." In *Democracy and Difference: Contesting the Boundaries of the Political*, edited by S. Benhabib, 257–277. Princeton: Princeton University Press.
- House of Commons. (2017). *The UK Response to the Syrian Refugee Crisis*. Briefing paper 06805, 14 June. <http://researchbriefings.files.parliament.uk/documents/SN06805/SN06805.pdf>.
- Hurley, K. (1996). *The Gothic Body: Sexuality, Materialism and Degeneration at the Fin de Siècle*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Huysmans, J. (1995). "Migrants as a Security Problem: Dangers of 'Securitizing' Societal Issues." In *Migration and European*

Integration: The Dynamics of Inclusion and Exclusion, edited by R. Miles, and D. Thränhardt, 53–72. London: Pinter Publishers.

Independent. (2016). “Jo Cox ‘Was Preparing Report on Far-Right Nationalists and Rise of Islamophobia’.” 20 June. <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/jocox-was-preparing-report-on-far-right-nationalists-a7090981.html>.

International Development Committee. (2015). Oral Evidence, Syrian Refugee Crisis, 17 November. HC 463 2015-16, Q74.

Joppke, C. (2016). “Terror and the Loss of Citizenship.” *Citizenship Studies* 20 (6-7): 728–748. doi:10.1080/13621025.2016.1191435.

Kapoor, N. (2013). “The Advancement of Racial Neoliberalism in Britain.” *Ethnic and Racial Studies* 36 (6): 1028–1046. doi:10.1080/01419870.2011.629002.

Kapoor, N. (2018). *Deport, Deprive, Extradite: 21st Century State Extremism*. London: Verso.

Kapoor, N., and K. Kasia Narkowicz. (2017). “Unmaking Citizens: Passport Removals, Preemptive Policing and the Reimagining of Colonial Governmentalities.” *Ethnic and Racial Studies* 42: 45–62.

Khan, S. (2006). “Muslims!.” In *A Postcolonial People: South Asians in Britain*, edited by N. Ali, V. S. Kara, and S. Sayyid, 182–187. London: Hurst.

Kingsley, P. (2015). “Why Syrian Refugee Passport Found at Paris Attack Scene Must be Treated with Caution.” *The Guardian*, 15 November.

Kirtsoglou, E., and E. Tsimouris. (2016). “‘Il était un petit navire’ The refugee crisis, neorientalism, and the production of radical

- alterity.” *Journal of Modern Greek Studies Occasional Paper* 9: 1–14.
- Malchow, H. L. (1996). *The Gothic and Images of Race in Nineteenth-Century Britain*. Stanford: Stanford University Press.
- Mandaville, P. (2017). “Designating Muslims: Islam in the Western Policy Imagination.” *The Review of Faith & International Affairs* 15 (3): 54–65. doi:10.1080/15570274.2017.1354466.
- Marfleet, P. (2012). “Religion and Refuge.” In *Secularism, Racism and the Politics of Belonging*, edited by N. Yuval-Davis, and P. Marfleet, 69–72. London: Runnymede Trust. <https://www.runnymedetrust.org/uploads/publications/pdfs/Secularism%20RacismAndThePoliticsOfBelonging-2012.pdf>.
- Mbembe, A. (2003). “Necropolitics.” *Public Culture* 15 (1): 11–40.
- McGhee, D. (2005). *Intolerance Britain?: Hate, Citizenship and Difference*. Maidenhead: Open University Press.
- McGhee, D. (2008). *The End of Multiculturalism?: Terrorism, Integration and Human Rights*. Maidenhead: Open University Press.
- Meer, N. (2013a). “Racialization and Religion: Race, Culture and Difference in the Study of Antisemitism and Islamophobia.” *Ethnic and Racial Studies* 36 (3): 385–398. doi:10.1080/01419870.2013.734392.
- Meer, N. (2013b). “Semantics, Scales and Solidarities in the Study of Anti-Semitism and Islamophobia.” *Ethnic and Racial Studies* 36 (3): 500–515. doi:10.1080/01419870.2013.734382.
- Mighall, R. (1999). *A Geography of Victorian Gothic Fiction: Mapping History’s Nightmares*. Oxford: Oxford University Press.

- New Keywords Collective. (2016). "Europe/Crisis: New Keywords of 'the Crisis' in and of 'Europe.'" <http://nearfuturesonline.org/europecrisis-new-keywords-of-crisis-in-and-of-europe/>.
- Pollock, G., and M. Silverman. (2011). "Introduction: Concentrationary Cinema." In *Concentrationary Cinema: Aesthetics as Political Resistance in Alain Resnais's Night and fog (1955)*, edited by Griselda Pollock, and Max Silverman, 1–54. New York: Berghahn.
- Pollock, G., and M. Silverman. (2014). "Introduction – The Politics of Memory: From Concentrationary Memory to Concentrationary Memories." In *Concentrationary Memories: Totalitarian Terror and Cultural Resistance*, edited by Griselda Pollock, and Max Silverman, 1–30. London: I. B. Tauris.
- Puar, J. R. (2007). *Terrorist Assemblages: Homonationalism in Queer Times*. Durham: Duke University Press.
- Puar, J. R., and A. S. Rai. (2002). "Monster, Terrorist, Fag: The War on Terrorism and the Production of Docile Patriots." *Social Text* 20 (3): 117-148.
- Pugliese, J. (2008). "Biotypologies of Terrorism." *Cultural Studies Review* 14 (2): 49–66.
- Punter, D., and G. Byron. (2003). *The Gothic*. Oxford: Blackwell Publishing.
- Rajaram, P. K. (2002). "Humanitarianism and Representations of the Refugee." *Journal of Refugee Studies* 15 (3): 247–264. doi:10.1093/jrs/15.3.247.
- Rana, J. (2007). "The Story of Islamophobia." *Souls* 9 (2): 148–162.

- Razack, S. H. (2008). *Casting Out: The Eviction of Muslims from Western Law and Politics*. Toronto: University of Toronto Press.
- Rousset, D. (1946). *L'Univers concentrationnaire* [The Concentrationary Universe]. Paris: Editions de Pavois.
- Said, E. (2003). *Orientalism*. London: Penguin Books.
- Sales, R. (2002). "The Deserving and the Undeserving? Refugees, Asylum Seekers and Welfare in Britain." *Critical Social Policy* 22 (3): 456–478.
- Schmitt, C. (1997). *Alien Nation: Nineteenth-Century Gothic Fictions and English Nationality*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Selby, J. A., and L. G. Beaman. (2016). "Re-posing the "Muslim Question"." *Critical Research on Religion* 4 (1): 8–20. doi:10.1177/2050303216630541.
- Shapiro, S. (1997). "The Uncanny Jew: A Brief History of an Image." *Judaism* 46 (1): 63–78.
- Silverman, T. (2017). "U.K. Foreign Fighters to Syria and Iraq: The Need for a Real Community Engagement Approach." *Studies in Conflict & Terrorism* 40 (12): 1091–1107. doi:10.1080/1057610X.2016.1253991.
- Sivanandan, A. (2006). "Race, Terror and Civil Society." *Race & Class* 47 (3): 1–8. doi:06108310.1177/0306396806061083.
- Spurr, D. (1993). *The Rhetoric of Empire: Colonial Discourse in Journalism, Travel Writing, and Imperial Administration*. Durham and London: Duke UP.
- Suzuki, M. (2016). "Performing the Human: Refugees, the Body, and the Politics of Universalism." *Refugee Studies Centre Working*

- Paper Series 117.
file:///C:/Users/Home/AppData/Local/Packages/Microsoft.Micro
softEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/wp117-
performing-the-human-2016.pdf.
- Tell MAMA. (2017). A Constructed Threat: Identity, Prejudice and the
Impact of Anti-Muslim Hatred Annual Report 2016.
[https://tellmamauk.org/wp-content/uploads/2017/11/A-
Constructed-Threat-Identity-Intolerance-and-the-Impact-of-
Anti-Muslim-Hatred-Web.pdf](https://tellmamauk.org/wp-content/uploads/2017/11/A-Constructed-Threat-Identity-Intolerance-and-the-Impact-of-Anti-Muslim-Hatred-Web.pdf).
- Tesfahuney, M. (1998). "Mobility, Racism and Geopolitics." *Political
Geography* 17 (5):499–515. doi.org/10.1016/S0962-
6298(97)00022-X.
- TUC. (2016). Challenging Racism after the EU Referendum.
[https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/Challengingracism
aftertheEUreferendum2.pdf](https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/ChallengingracismaftertheEUreferendum2.pdf).
- Tyrer, D. (2008). "The Unbearable Whiteness of Seeing: Moderated
Muslims, (in)Visibilities and Islamophobia." *Thinking Thru'
Islamophobia/A Symposium*, pp.48–53. [http://
www.sociology.leeds.ac.uk/assets/files/research/cers/Islamo
phobia%20Symposium%20Papers%20e-
working%20paper%20\(3\).pdf](http://www.sociology.leeds.ac.uk/assets/files/research/cers/Islamophobia%20Symposium%20Papers%20e-working%20paper%20(3).pdf).
- Valier, C. (2002). "Punishment, Border Crossings and the Powers of
Horror." *Theoretical Criminology* 6 (3): 319–337.
- Wagner, C. (2012). "The Dream of a Transparent Body: Identity,
Science and the Gothic Novel." *Gothic Studies* 14 (1): 74–92.
doi.org/10.7227/GS.14.1.8.
- Weber, L., and B. Bowling. (2004). "Policing Migration: A Framework
for Investigating the Regulation of Global Mobility." *Policing*

and Society 14 (3): 195–212.
doi:10.1080/1043946042000241802.